

Isabel Banal, és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i treballa, des del 1990, de professora a l'Escola Massana Centre d'Art i Disseny. Durant la seva carrera professional, ha format part de diversos projectes que treballen entorn de l'educació des de l'art contemporani com el projecte "Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona" (2011-2012) o "L'experiència del lloc. Tallers d'art contemporani i educació especial" al Centre d'Art La Panera de Lleida.

El 2016 va guanyar la beca de l'Acadèmia d'Espanya a Roma i enguany prepara una exposició amb els treballs realitzats. Algunes de les exposicions individuals més destacades són "Natura morta amb passos" a la Sala 12 de la Fundació Miró de Barcelona (2016), "Via Làctia" en el Cicle Blanc sota negre. Treballs des de l'impercetible a l'Arts Santa Mònica de Barcelona (2014), La figureta del pintor de paisatges (2008) o "Ascensioní" a la Galleria Enrico Fornello a Parto (Itàlia). També ha col·laborat en exposicions col·lectives tals com la "Bianyal" de La Vall de Bianya (2016), "Vestir i desvestir cossos. Fenomenologies d'aparició" al Centre d'Art La Panera de Lleida (2016), "Traslocacions. Observatori de projectes" a l'Arts Santa Mònica de Barcelona (2015), "La guerra che verrpa non è la prima" a la Galeria Mart de Rovereto (Itàlia, 2014), "Fotografia i poesia visual" al Tinglado 2 de Tarragona (2014), entre d'altres.

Un dels elements que més destaca de la seva obra és el blanc, entès com un espai que origina, singularitza i desplega, així com un lloc de silenci i revelació. Una altra qüestió recurrent a l'obra d'Isabel Banal és l'emancipació femenina, ja sigui des de l'àmbit urbà, des del món rural o de l'entorn natural.

Més informació de l'artista i els seus projectes: www.isabelbanalx.com